

K. M. A.

(Kvindelige Missions Arbeidere)

Kvartalshilsen

Nr. 3
Juli 1917

Bladet utkommer 4 gange aarlig og koster 1 krone for aaret.
Kan bestilles paa alle postanstalter og i eksped., Keysersgt. 13.

10. aarg.

Fred med Gud — og Guds fred.

Fred med Gud tilegner vi os ved helt enkelt at motta den i troen. Fordi Kristus har «stiftet fred gjennom korsets blod», er vor forsoning med Faderen alt fuldbyrdet. Troen har bare at motta forsoningen og hvile deri som en del av gjenløserens fuldbragte verk. Dette er en avgjort kjendsgjerning i og for sig, ikke nogen følelessak. Troen skaper intet, forandrer heller ikke noget; den bare omfatter det som er, og holder det for sandt.

«Herre, aapne mine øine, at jeg maa se undere i din lov!» «Undere» findes der allerede: Forsoning, gjenløsning, fred; alle disse er jo fuldbyrdede virkeligheter, som alene støtter sig til vor Herres Jesu Kristi kors. Da vort lands sendebud efter en krig med en utenlandsk magt kom hjem fra sin mission og hadde utført den vel, da lød ordet «fred» fra skibet, som førte dem ind i havnen, og inden mange timer gjelød dette ord med jubel over hele landet. Det var den sandhet, at en forsoning hadde fundet sted, som indgjød denne fryd i folkets sjæl; det var ikke fryden i sjælen, som bragte freden istand. Med

andre ord: Den fuldbragte handling var aarsaken til glædesfølelsen, ikke omvendt. «Retfærdiggjorte ved troen, har vi fred med Gud ved vor Herre Jesus Kristus.» Troen, som forlater sig paa ham, som «er vor fred», fortroster paa ham, som «dræpte fiendskapet og stiftet fred», sætter al sin lit til ham, som «kom og forkyndte fred» (Ef. 2, 14. 17), gir den samme erfaring om forsoning med Gud. Med andre ord: Kristi verk for os gir os fred med Gud, ikke Kristi verk i os. Hvordan skulde vi tale om at stifte fred med Gud? Det kan vi ikke gjøre; Herren har gjort det for os.

Men — «Guds fred» er en anden sak end «fred med Gud»; «Guds fred» synes i skriften at være det samme som den Helligaands verk i os: At skape fred, følelig, bevidst fred. «Fred med Gud» er en av os uavhengig kjendsgjerning; Guds fred en indre erfaring. Kol. 3, 15. Den hellige stilhet, hvori Gud bor, uten frygt, uten uro og bekymring for fremtiden, den kan meddeles, overføres i vore sjæler gjennom Guds aand, saaledes at den blir vor, likesaa virkelig som den er hans. Det er en himmelsk fred og salighet i sjælen midt under det, at vi er i kampen, som Jesus sa: «Dette har jeg talt til eder, forat

I skal ha fred i mig. I verden har I trængsel.» (Joh. 16, 33.) Der er en Guds hellige ro midt i alle jordens omvæltninger, som sætter sin eiermand istand til at nyde den urokkeligste, fredfuldste frihet, fordi han er «løftet over frygt og sjæleuro for død og helvede og hvad der ellers kunde hænde sjælen i tid og evighet.» (Tauler). «Min fred gir jeg eder; ikke som verden gir.» Verden søker nok stundom en ytre ro; Kristus gir en indre ro. Verden søker hvile fra kampen, Kristus gir hvile midt i kampen. For den som er fast i sit sind («har et grundfæstet sind») bevarer du fred, ja fred, ti paa dig forlater han sig.» (Es. 26, 3). Likesom et skibs kronometer beholder sin likevegt midt under fartøiets voldsomme slingringer og krængninger, fordi det støtter sig paa sine to faste poler og er uafhængig av skibets indflydelse, men alene afhængig av jordens tyngdelov, saa skal og kan en troende bevares i fred og ro, naar han lar jordiske bekymringer fare helt, og uten forbehold overgir sig til den guddommelige viljes vælde. Som bibelen atter sier: «Vær ikke bekymret for noget, men la i alle ting eders begjæringer komme frem for Gud i paakaldelse og bøn med taksigelse. Og Guds fred, som overgaar al forstand, skal bevare eders hjerter og eders tanker i Kristus Jesus.» (Fil. 4, 6. 7). Denne fred nævnes særskilt som en av aandens frugter, og de som har mottat Guds aand besegling og velsignelsen derav, er ofte indtraadte i denne anden fred og er blit opfyldt av usigelig glæde.

En alvorlig kristen skriver følgende fra en erfaring:

Vi studerte efeserbrevet og var kommen til tredje kapitels slutning. Vi læste de to sidste vers: «Men ham som kan gjøre mer end alt, langt ut-

over hvad vi begjærer eller forstaar, efter den kraft som viser sig virksom i os, ham være æren o. s. v.» Dette uttrykk: «Ham som formaar — efter den kraft,» faldt som en aabenbarelse fra Gud paa mig, «langt utover hvad vi ber eller forstaar!» En fuld fortrøstning paa Kristus, at han skulde utføre sit fulde verk i mit arme hjerte, fylgte min sjæl. Vi bøide alle tre vore knær, og uagtet jeg aldrig helt hadde betrodde alle mine indre kampe til mine venner, var dog en av mine venners bøn fuld av en saa underbar tro til Gud, som om han hadde kjendt hele min tilstand. Da jeg stod op fra bønnen der paa hotellet i Kiel, kjendte jeg «mine vinger forynget som ørnens.» Fra den tid av forstod jeg, at alle mine egne anstrengelser var frugtesløse, men Jesus «formaadde at gjøre alt efter sin kraft, som virker i os»; og den stilling min sjæl hadde at indta, var at ligge ved korsets fot og rope til ham: «Her er jeg bundet paa hænder og føtter, ute av stand til at røre mig, ute av stand til i mindste grad at komme væk fra den fiende, som trenger sig ind paa mig! Gjør du alt for mig! Jeg vet at du vil! Ja, du vil gjøre mere end jeg forstaar og kan begjære!»

Jeg blev ikke skuffet. Al min tvil ryddedes tilside, min uro stilledes, og Herren «bøiet fred til mig som en flod.» (Es. 66, 12). Da kunde jeg i nogen grad «fatte med alle de hellige, hvad længde og bredde og høide og dybde det er, og kjende Kristi kjærlighet, som overgaar al kundskap.» Da kunde jeg si: «Kom igjen, min sjæl til din ro! Ti Herren har gjort vel imot dig!»

A. J. Gordon.

Fra Armenien.

Av søster Bodils brev datert den 7/4 hitsættes følgende:

Hjertelig tak, kjære venner, for den store gave I har sendt mig.

Ogsaa takker jeg Dem, kjære frk. Ihlen Hansen, for brevet. Det later til at mit haap om snart at kunne reise hjem, ikke blir virkeliggjort. Det ser ut til at jeg maa vente til høsten, hvorfor vet jeg endnu ikke.

Men Gud som fører alt ut til det bedste, vil nok baade lede og føre mig; jeg har lagt det hele over paa ham. Hvor længes jeg dog efter at se eder alle igjen, saa mange aar siden jeg nu var hjemme, og i disse aar har jeg oplevet mangt og meget.

Kanske Gud vil ordne det saa jeg kan komme til Norge i juni eller juli. Jeg trenger en hviletid og har bedt pastor Lohemann gjøre hvad han kan for mig. Min stedfortræder er tilstede og v. Dobblerss ønsker ogsaa at jeg kommer til at reise.

Søster Hedvig Bull, en tysk lærerinde, red sammen med mig i paasken til vor station i Marasch forat faa en liten rekreation.

Vi hadde en deilig tur over bjergene. Det er jo vaar her og alt blomstrer saa frodig og herlig.

Igaar red vi op til vore vinhaver hvor tre av vore søstre bor paa en station, forat faa en stille tid.

Her er storartet deilig, især paa denne tid av aaret. Vi læser, sover og har det gemytlig sammen.

Marasch er en vakker station. De tyske officerer og soldater paa sykehuset kommer sig storartet.

Guds ord blir talt og de hører gjerne til og vi haaber at det slaar rot hos mange.

I Harunje har min stedfortræder tat endel av mit arbeide, saa jeg nu kun har behandlingen av de syke barn og systuen at passe.

Dog er mange av barna syke av malaria. Jeg har begyndt med injectioner av kinin, nogen hjelper det og andre ikke. Saa har mange hudsygdommer, som maa behandles med fugtighet. Jeg hadde 30 patienter, nu kun 6 tilbake, men vi har ogsaa arbeidet flittig forat faa sykdommen bort.

Her er ogsaa saarede som maa tilsees. Min lille Peter er nu bedre, han var saa syk at jeg maatte lægge ham ind til mig og pleie ham dag og nat; han er kun 2 aar, men forstaar min tyske tale godt.

Hvorledes har de det alle? Send dette brev til mlne venner i Kragerø, saa de kan faa en hilsen fra mig.

Harunje 18—4—17.

Jeg hadde en ganske herlig automobil-tur hertil med soldaterne, som atter skulde i tjenesten, det var akurat en plads tilovers som jeg fik; den gaar regelmæssig fast en gang om uken.

Sykehuset i Marasch ligger høit og frit og er godt indrettet, det har utsigt over staden og omegnen, der er ogsaa apothek og poliklinik. Vi kjørte over stok og sten og gjennom vandene. men vore førere var saa hensynsfulde at de lot os gaa av paa de værste steder. Vi spiste vor medbragte middag ved en kilde under skyggefulde trær og hvilte etpar timer.

Efter en 5 å 6 timers fart naadde vi en jernbanestation, hvor jeg besøkte en ingeniørfrue, som trakterte mig med kaffe og honningbrød.

Vi gjorde et ophold til paa veien, hvor vi besøkte et soldaterhjem hvor tre av vore største gutter hjalp til.

De var gla ved at træffe os og længtes

etter hjemmet, men hadde gagn av at utrette noget for andre.

Igaar maatte jeg ledsage en av vore gutter til Fasibachi, til det tyske sykehus. Han hadde et meget slemt ben og svære smerter, sandsynligvis lymf-kangeitis eller plegmone. Igjennem et litet saar er der nok kommet blodforgiftning.

Nu maa de alle leve vel! Skriv snart, jeg hører saa litet hjemme fra.

Gud med eder,

hjertelig hilsen til enhver enkelt fra eders i Herren tro forbundne

Bodil Bjørn.

Velsignet pinse med Sakarias 4, 6—7. og Esaias 35.

*

Efter dette brev at dømme skulde efterretningene fra Armenien være nok saa lyse; men vi maa huske paa at sensuren vaaker over, at intet kommer for dagen av det som er hændt eller vil hælde av gru og rædsler. — Den svenske søster Alma Johanson passerte Kjøbenhavn paa sin hjemreise vinteren 1915, og opholdt sig der nogen timer. Hun besøkte mig og meddelte mig med nedslagne øine følgende om katastrofen i Musch hvor hun dengang opholdt sig; søster Bodil laa syk av tyfus i barnehjemmet. — Det var i massakredagene. Tyrkerne hadde opstillet kanoner utenfor huset og beskjøt det. Søstrene bar søster Bodil hen i et hjørne av værelset, hvor kulene ikke saa let kunde naa. Hun klaget derover, men de skjulte grunden dertil for hende. Da søster Alma med to av pikebarna om aftenen vilde stille de avrevne gatedører op — faldt tre skud, tiltænkt et til hver, men den ene av pikene fik de to kuler, saa søster Alma gik fri og kom levende derfra. Barna blev næste dag avhentet og bragt til hvad tyrkerne

altid svarte «til hvert sit sted». Det vil si de blev dræpt et stykke utenfor byen.

~~De tyske~~ ^{Sorten} søstre fik beholde tre av pikene til sin opvartning, og endnu skjælvende og svak efter sygdommen tiltraadte søster Bodil og to andre sit ni-dages ridd til Mezreh. — Det var som et under at de kom godt frem.

Ch. A.

Fra Tysfjordsarbeidet.

Kjære missionsvenner!

Vil faa lov at hilse paa eder gjennem Kvartalshilsens spalter, det er ellers vanskelig at naa rundt til eder alle, og jeg vilde dog saa gjerne faa takke eder for alt godt I har bevist Fredly og Tysfjord og os søstre i det sidst forløpne aar! Tak for eders opofrende arbeide og for eders bønner! Tak for trofast kjærlighet til den gjerning Gud har git os heroppe! Herren har i sin naade velsignet os ogsaa det forløpne aar og har hjulpet os og baaret os i al vor svakhet og hat usigelig langmodighet med os. I det timelige har vi ingen mangel hat trods dyrtiden, altid kom det i rette tid, skjønt vi mange ganger var paa bunden av kassen. Og det gjaldt ikke bare Fredlys fornødenheter, men ogsaa Fredlys store familie, de mange der har dette hjem som et tilflugssted i sine vanskeligheter der. Herren har stadfæstet sit ord som tilsier os «i alle ting alt hvad vi behøver og rikelig til al god gjerning.» Det var hans verk og vi fik av hans naade lov at være haandlangere. Hans navn være priset for alt!

Saa vil jeg da faa lov særlig at takke eder for de rike gaver til jul, som satte os istand til at hjelpe og glæde saa mange, og fra disse mange som har

mottat gaverne vil jeg faa lov at bringe en inderlig tak. Som det av gavefortegnelsen vil sees, blev vore hænder rikelig fyldte. Paa grund av de vanskelige transportforhold her nord kom de fleste sendinger temmelig sent, saa da julen stod for døren var vi litt i tvil om at der vilde bli festligheter og gavefordelinger som vanlig. Men over juledagene og efter nytaar kom den ene sending efter den anden og resultatet var det som sees. Forventningerne var store, især paa de smaa, og jeg fik forskjellige hilsninger fra en og anden. «Hils søster Olivia og si at det faar bli som det kan med klærne, men hun maa endelig finde mig «et spel». Dette sidste fra en liten 9-aaring som netop er kommet op av meslingene og er meget daarlig stillet med klær. Der blev heldigvis baade «et spel» og en god varm trøie til ham. — I julen laa barna rundt i husene i meslinger og var meget betat og paa Fredly hadde vi megen sykdom. Efter nytaar maatte søster Lise reise med en patient til Bodø sykehus og reisen tok en hel uke. Den første fest fandt sted 7. januar. Det var totalforeningens fest som den selv bekostet. Først $12/1$ kunde vore barnefester begynde, da var netop den sidste kasse kommen, og meslingene var for det meste overstaat. Først var det vor søndagsskolefest paa Fredly, hvor 39 mennesker deltok og 20 julepakker blev utdelt til barn. To dager efter, $24/1$ fest paa Moa for 80 mennesker, hvor 69 pakker blev utdelt. $27/1$ i musken, likeledes for 80 mennesker, hvor julepakker blev utdelt til 50 barn, og endelig $30/1$ i Tømmervik for 42 mennesker med 16 pakker til barn. Paa denne sidste fest kom overveiende mange voksne, fordi der netop laa flere notlag utenfor og disse mænd deltok

med stor interesse; det var første gang at de hadde deltat i vore fester. — En fest til hadde vi planlagt, nemlig paa Hulløy, hvor der er svært mange fattige familier, fordetmeste omklædte lapper. Men nu maatte vi gjøre en stans, fordi de huslige krav gjorde sig uavviselig gjældende: Stovvask, griseslagting, aarsregnskapet, nødvendig søm o. a. Denne lille fest gjenstaar endnu, men en god dag kommer aldrig forsent, heter det, og vi haaber at komme derbort med det første. Her paa Fredly artet julen sig mer enkel og stille end vanlig paa grund av al sygdommen i huset. Jeg blev desværre liggende paa selve juleaften og var sengeliggende den meste del av julen. Det var ischiassen som av og til melder sig og dertil en slem tandhistorie. Jeg maatte dog gjøre vold paa mig forat være tilstede under feststunden i familiekredsen. Vi hadde ikke faat fat paa juletræ iaar, til stor skuffelse for vor kjære lille Fine og kanskje for flere; men vi samlet os som vanlig om et festlig bord, vi hadde det velsignede juleevangelium for os og sang de herlige sanger og efterpaa fulgtes vi ind i den lille stue hvor julegaverne var utstillet, og der blev fryd og glæde. Vor gamle bedstemor, Elisabeth Bjerkenæs, feiret sin første jul paa Fredly, og saa beriket har hun vel aldrig været, som da hun gik tilro den aften. Der var saa mangt et godt, varmt plag kommen som passet til bedstemor og hun trængte det saa vel. Hun er legemlig svak, men saa aandsfrisk, tiltrods for sine over 80 aar. Hun kom til os ihøst og er saa glad og taknemlig over at være her. Hun har gjennemgaaet svært meget i sit liv. En stund før jul var der nogen som gjorde en bemerkning om, at det var godt at vite vi ikke skulde være her nede paa jorden bestandig og spurte bedstemor

om hun ikke syntes det samme. «Jeg synes det er himmel god nok her jeg», sa bedstemor. Det var rørende, ikke sandt; og dog maa vi inderlig be om at vor kjære bedstemor maa faa syn for og længsel efter det som er endda bedre. Aa, om de kjære venner som sender os gaverne kunde se hvilken glæde de spreder omkring i de fattige hjem heroppe, jeg tror de vilde finde at det var løn for deres møie. Her var netop en fattig kone idag som fortalte om sin lille 8 aarige datter som hadde deltat i festen paa Moa. De er først ihøst flyttet til disse kanter, saa den lille hadde aldrig deltat i en fest før. Nu forestod festen paa Moa og hun ønsket saa inderlig at være med, men veien var lang, saa det berodde nu paa veiret. «Tror du», sa hun til sin mamma dagen før festen «tror du at det blir godt veir imorgen, saa vi kan ro til Drag eller saa godt at jeg kan gaa over fjeldet?» «Ja,» sa moren, »du skulde be Gud om at det maa bli godt veir imorgen.» «Det har jeg gjort,» sa Mignon, «jeg har været oppe paa loftet og bedt Gud om at det maa bli godt veir imorgen.» Og Gud ga det herligste veir som kunde tænkes en vinterdag og Mignon drog forventningsfuld avsted. Hun overnattet paa Drag, for det blev sent om aftenen, men ved 8-tiden om morgenen hørte den syke faren (han har ligget syk i 5 aar) længe før hun kom frem jubelen hendes. Og ind kom hun styrtende med sin julepakke, anpusten og svett, og fort drog hun frem en stol som hun stilte ved farens seng — der skulde pakken aapnes. Og den indeholdt pen kjole og hue og votter og endda noget julegodt og et leketøi. «Ser du,» jublet hun «juleaften sa jeg til Gud at jeg ingen kjole hadde og nu har de sendt mig saa pen en kjole og hue og alt det

andet.» Faren brast i graat og moren med og lille Mignon brast ogsaa i graat saa overvældet var hun.

Ja tak, tak kjære venner, for alt I gav! Gud velsigne eder rikelig igjen!

Med en hjertelig hilsen fra Fredlys beboere og spesielt fra os søstre er jeg eders i Herrens tjeneste forbundne

s. *Olivia.*

Smaatræk fra Tysfjordsarbeidet.

De der følger arbeidets gang i Tysfjorden vil nok ha forstaat, at det i de sidste par aar har været et varmt ønske hos vor kjære søster Olivia at naa saa langt, at vi ogsaa kunde faa en motorbaat. Mangen vanskelighet vilde der ved bli mindre, og søstre vilde lettere til enhver tid kunne komme ind i fjordene, naar der var noget som stod paa. Søster Olivia har vel benyttet adgangen til at «la sin begjæring komme frem for Gud i paakaldelse og bøn med taksigelse». — Ivaar fik vi saa et godt tilbud om en prægtig motorbaat til kr. 4000.00. — Men — hvorfra ta 4000 kr. i en fart? Og gjæld — det vi vil ikke ha; derom er søstre og komiteen enige. Den baat var altsaa ikke at tænke paa. Derimot kunde det vel hende, vi kunde faa en anden. Helt uventet fik komiteens formand en dag tilbud om en liten, saagodtsom ubrukt og efter sigende ganske god baat til den beskedne pris kr. 1800.00. S. Olivia blev øieblikkelig underrettet om dimensioner og alt som kunde oppgis. Hun mener størrelsen greier sig til vort behov, vi har den paa haanden og venter nu kun paa en fagmand, som skal besigtige baaten. Og hvad sker? Jo, mens vi venter, kommer

der en dag fra Kristiansands K. M. A. en check paa kr. 615.00, hvorav kr. 550.00 til motorbaat! Er ikke vor Gud trofast? I mindre gaver er der tidligere indkommet ca. kr. 150.00. Vi har omtrent det halve beløp. Da tør vi vel tro, det er Guds gode vilje at afhjælpe ogsaa dette savn. Aa, maatte vi tro ham mere og lære bedre at takke ham for alle de glimt av sin herlighed han gir os.

En anden glæde har vi nylig oplevet. Aalesunds «solstraaler» sendte os ifjor en gave paa kr. 50.00. Iaar skriver de og spør, om de ikke kunde faa en bestemt opgave f. eks. en seng, som kunde kaldes «solstraale-sengen». Jo, det var der intet til hinder for, og nu er der meldt os, at de har sendt kr. 100.00 til fuldt utstyr til denne. Og kan vi i disse dyre tider ikke skaffe os sengen til den pris, saa skal vi faa lov at si fra, saa vil de hjælpe videre.

Ute paa Bestum finder skolebarn paa snart en snart en anden liten tilstelning for at faa penger ind til Tysfjorden. Og vel at merke — det er barnene som efter eget initiativ gaar igang med dette. Lignende kunde vi fortælle fra flere kanter. Men dette faar være nok. Og saa sier vi bare hjertelig tak til alle disse og andre venner. Tak for al den glæde I skaffer os ved eders kjærlige omtanke for os og for vort kjære arbeide. Gud signe eder alle baade store og smaa.

Byggearbeidet deroppe staar stille fremdeles. Det er vort haap at vi til vaaren maa faa gaa igang saa tidlig at huset kan bli færdig til at tas i bruk fra høsten 1918. — Atter staar vi overfor forandringer: S. Lise Aarrestad har ønsket at forlate sin post og da s. Mina Rosenlund nu kjender sig nogenlunde frisk igjen, reiser hun i den nærmeste fremtid op for at avløse s. Lise. Sterk er

s. Mina desværre ikke, saa vi ber vore venner inderlig at komme hende til hjelp i bøn. Vi tør dog tro, at hun gaar med glæde til den gjerning, hvortil hun tror sig kaldet av Gud.

Gaver til arbeidet mottas med tak av kassereren frk. Thea Syvertsen, hvis adresse hele sommeren blir: Pilestrædet 83 II, Kristiania. *Komiteen.*

Santalmissionen.

K. M. A.s yngste arbeidsgren vil vi ogsaa gjerne bringe frem for Kvartalshilsens læsere. Vi haaber snart at kunne gi underretning om vor første arbeider dernede, den indfødte bibelkvinde. La os be om at Gud selv vil utdanne hende til at bli et trofast vidne, som kan redde mange sjæle. Der er jo saa mange, mange derute, som endnu lever i hedenskapets mørke og som trænger en hjælpende haand til at komme ut av de fortvilede forhold som det fører med sig. Da missionen begyndte blandt santalfolket, var det baade religiøst og moralskt sunket saa dypt som vel mulig. De laa under for synd og last, særlig drik og usædelighet. — Nu begynder det, aandelig set, at vaares dernede, Jesus er kommet ind i mange hjerter og har gjort den store forandring som altid sker naar mørket maa vike for det straalende lys. Freden og glæden har faat magten der, hvor der før var ondskap og frygt. Er det ikke en glæde at vi i K. M. A. ogsaa skal faa være med i dette arbeide for santalfolkets frelse? Ja, la det være mange av os som ber Gud om at faa vor egen missionær at sende derut, som da kan være med i den lille flok av danske og norske arbeidere, der trofast staar dernede og kjemper mot hedenskapet.

De fortsætter det arbejde som Skrefsrud og Børresen begyndte, og som har dette maal: *Hele Santalistan for Jesus.*

Der er i K. M. A. dannet en komité for dette arbejde. Den bestaar av fru Kate Munthe, fru Justine Thoresen, frk. Nico Hessen, frk. Martha Fuglseth og

Margit Steen, Oscarsgt. 21.

*

Regelmæssige møter for santalmissionen i forbindelse med bibeltimer finder sted en gang om maaneden hos fru Munthe, Jacob Aalsgate 12. Den 13de juni var disse santalvenner samt endel missionsvenner fra Bestum indbudt til møte hos frk. ne Timme; det var et straalende veir og festlig samvær i den vakre have. Frøken Steen la arbeidet for santalernes frelse paa alles hjerter og frøken Anker sluttet med andagt over 2. Kong. 22, 19, «etterdi dit hjerte blev blødt . . . saa har ogsaa jeg hørt», siger Herren.

*

Santalmissionen feirer sit 50-aars jubilæum den 6te juli i Trondhjem.

Frk. Margit Steen og fru Thoresen reiser derop som deputeret for K. M. A.

*

Onsdag d. 6te juni holdt K. M. A. i Kristiania sit sidste møte for ferien. Møtet indlededes av frk. Nora Bjerke, som bragte en hilsen fra dansk K. M. A.

Vi hadde ogsaa den glæde at ha missionsnær, frk. Anna Michelsen hos os. Hun har tilbragt nogle maaneder paa Lillehammer i vinter og bragte os en hilsen fra vennerne der. Hun fortalte at der fra høsten vil bli optat et barne-missions-arbeide deroppe baade for gutter og piker. Indtægten skal blandt andet støtte K. M. A.'s forskjellige arbeidsgrener. Senere fortalte hun om de kristne soldaterhjem i vort land og bad K. M. A.'s søstre at være med i bøn for dette meget vigtige arbejde blandt unge mænd, som hun selv deltar i.

Søster Mina Rosenlund som var i Kristiania i nogle dage var ogsaa hos os og bragte K. M. A. sin tak for al forbøn og kjærlighet. Hun bad os fremdeles mindes hende og hendes arbejde blandt lapperne i Tysfjorden.

Fortegnelse

over K. M. A.'s smaaskrifter som haves paa lager.

- Nr. 3. Den hedenske kvindes rop. 5 øre.
Korsets ord. 2 øre.
- » 17. Av en avdøds dagbok. 5 øre.
- Nr. 18. Litt om Tysfjordslapper. 5 øre.
- » 20—23 og 28-30. Missionstimer Madagaskar, Zulu, Kina, Hunan, Syd-Amerika, Indien og Afrikas erobring. 1 øre.
- » 25. Gamle Aslak. 10 øre.
- » 34. Tidernes tegn. 5 øre.
- » 36. Herrens gjenkomst. 5 øre.
- » 37. Smaablomster fra Herrens have. 80 øre.
- » 41. Det bedste vaaben. 10 øre.
- » 42. Kort (at de alle maa være ett). 5 øre.
- » 43. Et tilbakeblik. 10 øre.
- » 46. Smaatræk fra det daglige liv i Kina. 5 øre.
- » 47. Erfaringer fra missionsmarken i Kina. 5 øre.
- » 48. Dypere renselse. 5 øre.
- » 49. Enten — Eller. 2 øre.
- » 50. Vaktmanden. 2 øre.
- » 51. Din synd. 2 øre.
- » 52. Hedningemissionen i barneværelset. 10 øre.
- » 53. Livets mening. 10 øre.
- » 54. Alice Vera Greens historie. 10 øre.
- » 55. «Bered dig til at møte din Gud». 2 øre.
- » 56. «Fra mig er denne sak». 5 øre.
- » 57. En liten korsdrager. 10 øre.
- » 58. «Se Guds lam». 3 øre.
- » 59. 16 kort med bibelsted à 1 øre.
- » 60. Den døende soldat eller en jødisk læges omvendelse. 8 øre.
- » 61. Et hellig liv. 5 øre.
- » 62. To missionsfortællinger. 5 øre.
- » 63. Erlings juleoffer. 5 øre.
- K. M. A.'s sangbok «Hjemad». 50 øre.

K. M. A.'s kontor

er lukket i juli og august. Mulige skriftelige henvendelser bedes i den tid sendt til frk. Thea Syvertsen, Pilestr. 83.

Utgitt av Kvindelige Missions Arbeidere (K.M.A.)
Ekspedition: Keyzers gt. 13, Kristiania.